

GEEN TWIJFEL MEER DOOR ONGELOOF

Bijbels Dagboek, C.H. Spurgeon

"Voor Iedere Morgen"

Maar David zei in zijn hart: Ik zal op een dag nog eens door Sauls hand weggevaagd worden. 1 Samuël 27 vers 1

De gedachte die in Davids hart opkwam, was een verkeerde gedachte. Hij had geen reden om te denken dat de zalving die God hem door Samuël gegeven had, een lege of onbetekenende handeling zou zijn geweest. De Heere had hem in geen enkele situatie verlaten; David was al vaak in gevaarlijke omstandigheden geweest, maar hij werd altijd door Goddelijke tussenkomst gered. Zijn beproevingen waren heel verschillend van aard en zij hadden vele vormen. Maar Hij Die de beproevingen stuurde, gaf er ook steeds weer genadig een uitweg bij. Er was geen enkele situatie in zijn dagboek waar David de vinger bij kon leggen en kon zeggen: 'Hier heb ik er het bewijs van dat de Heere mij verlaten heeft.' Zijn hele leven getuigde tegen deze gedachte. En uit alles wat God al voor hem gedaan had, moest hij de conclusie trekken dat God ook nu Zijn Beschermer zou zijn. Twijfelen wij niet op precies dezelfde manier aan Gods hulp? Is dit geen wantrouwen zonder reden? Hadden wij ooit de minste reden om aan de goedheid van onze Vader te twijfelen? Waren Zijn goedertierenheden niet bijzonder? Heeft Hij ons vertrouwen ooit beschaamd? O nee, God heeft ons nooit verlaten. Wij hebben donkere nachten gekend, maar de ster van de liefde blonk in de duisternis. Wij voerden een zware strijd, maar God hield het schild van de bescherming boven ons

hoofd. Wij leden veel beproevingen, en toch werkten zij niet in ons nadeel, maar in ons voordeel. De conclusie die wij uit onze vroegere ervaringen kunnen trekken, is dat Hij Die je in zes benauwdheden gered heeft, je in de zevende niet zal verlaten. Wat wij van onze trouwe God hebben leren kennen, laat ons zien dat Hij ons tot het einde toe bewaren zal. Laten we daarom geen argumenten zoeken die tegen de waarheid zijn. Hoe kunnen we zo onedel zijn door aan God te twijfelen? Heere, werp de Izébel van ons ongeloof terneer, en laat zij door de honden verslonden worden!

